

vilde være at sige, at Priserne, der betales af Udlandet, skulde være normgivende for Priserne her i Landet, men ikke paa den Maade, som det ærede Medlem mener. Det rigtigste vilde være at klassificere alle de Dyr, der bliver udbudt til Salg, hvad enten de sælges til Eksport eller til Hjemmeforbrug; og saa skulde selvfølgelig Hjemmemarkedet forsynes først. Der er ingen Rimelighed i, at der skal betales en Overpris — i alt Fald ikke den Overpris, som det ærede Medlem har krævet og fremdeles kræver — for det Kød, der skal forbruges her i Landet. Jeg sagde under Forhandlingerne i Sommer, at jeg, saaledes som Forholdene nu en Gang var, kunde gaa med til at betale nogen Overpris for i saa vid Udstrækning som muligt at bevare de bedste Dyr for Hjemmemarkedet. Jeg vil ogsaa anbefale at stemme for det Forslag, den højtærede Indenrigsminister her har stillet, hvorefter der kan betales en Overpris af 20 Øre pr. kg, men urtherover mener jeg under alle Omstændigheder ikke, man bør gaa, og jeg finder det urimeligt, at det danske Publikum faktisk skal stilles slettere end Publikum i Udlandet.

Et Bevis for, at Slagterne aldeles ikke ved den frie Konkurrence kan holde Priserne nede, har vi jo deri, at der under Kødordningen er betalt usædvanlig høje Priser, og jeg ved egentlig ikke, hvordan man kan forklare sig, at Slagterne har betalt disse urimelig høje Priser. Jeg har ikke set nogen virkelig autentisk Forklaring paa denne Prisstigning paa levende Kreaturer. Det vilde interessere mig, om det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) kunde gøre Rede for Aarsagen til, at Slagterne har betalt disse høje Priser og ikke har været i Stand til, trods Forsøg, at regulere Priserne nedefter, saaledes at de kunde sælge Kødet til de Priser, der er fastsatte i Kødudvalget, hvor det ærede Medlem jo er Repræsentant. Det ærede Medlem sagde, at man skulde blot betale en lille Smule mere for det Kød, der brugtes til Hjemmemarkedet, end der blev betalt af Udlandet. Ja, naar nu den højtærede Indenrigsminister foreslaar, at der maa betales indtil 40 Øre mere pr. kg, og det ærede Medlem ikke er tilfreds dermed, forstaar jeg ikke, hvordan han kan bruge det Udtryk: „en lille Smule mere“.

Endnu skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem i Anledning af hans gentagne Tale om, at de danske Landmænd har ofret aarligt 10 Mill. Kr. til Nedsættelse

af Kødpriserne. Det ærede Medlem har sagt dette flere Gange, men Paastanden bliver aldeles ikke mere holdbar ved at blive gentaget. Det er muligt, at den kan gentages saa ofte, at flere og flere tror derpaa. Gentagelser er jo Agitationens Kunst, og det er sagtens det ærede Medlems Opgave ved denne Udtalelse at faa slaaet fast i saa vide Kredse som muligt, at Landmændene har ofret 10 Mill. Kr. aarligt paa Kødpriserens Nedsættelse. Men lige saa ofte det ærede Medlem har fremsat denne Paastand, lige saa ofte er den blevet modsagt. Det ærede Medlem kan aldeles ikke føre noget Bevis for den, thi det ærede Medlem kan ikke vide noget om, hvem der i det hele taget har faaet Gevinsten ved Tilskuddet til Nedsættelse af Kødpriserne. Det er min Opfattelse, at Publikum har faaet en overmaade ringe Del af de 10 Mill. Kr. Jeg har ikke nogen Sinde bestridt, at Publikum har faaet noget deraf, men Landmændene har ganske sikkert ogsaa faaet deres Part af de 10 Mill. Kr. og har yderligere haft en Fordel derved, at Priserne paa Kreaturerne til Hjemmemarkedet herigennem er blevet strammet.

Jeg kan, som sagt, anbefale Lovforslaget, som det foreligger, og haaber, at det, hvis det bliver vedtaget, maa bidrage til at gøre Kødordningen endnu mere nyttig for Publikum, end den hidtil har vist sig at være.

N. Frederiksen: Da vi her i Tinget forhandlede om Loven af 23. Juli d. A. angaaende Befolkningens Forsyning med Oksekød, var man fra alle Partiers Side enig om at søge at finde en Løsning, hvorved det blev muligt, at Befolkningen kunde faa Erstatning for det manglende Flæsk i Oksekød til en Pris, der svarede til Flæskeprisen. Derimod blev der fremført forskellige Meninger om, hvordan Loven skulde administreres, og hvordan den vilde virke. Der er fra mange Sider udtalt en haard Dom over Virkningerne af denne Lov. Jeg tror, alle vil erkende det rigtige i den Opfattelse, der blev fremsat under Forhandlingen her i Tinget, at det var et af de vanskeligste Spørgsmaal, vi hidtil havde haft med at gøre, og man var nødt til ved denne Lovs Administration at søge at indhente Erfaringer og at rette Mangler og Fejl, efterhaanden som de viste sig under Arbejdet med den. Da Kødudvalget nu i nogle Maaneder har administreret denne Lov, vil jeg gerne benytte Lejligh-